

ДИМИТЪР ЯРЪМОВ
СВРАКА-СВАТОВНИЦА

chitanka.info

В горната махала е къщата на баба Мита. Синовете ѝ отдавна са се преселили в града и тя живее сама със стареца си. Дворът им е ограден с ниски тараби и всичко в него се вижда.

Баба Мита и нейният дядо често се карат. Петьо си мисли: каква е тая работа, заедно живеят, пък се карат. Като са били млади, защо са се оженили, че сега да се карат. И пита дядо си:

— Дядо, защо така правят?

— Тяхната е интересна — казва дядо Петър и се подсмивва, — тях една сврака ги ожени...

Петьо се смее:

— Дядо, какво разправяш, как тъй ще ги ожени сврака!

— Ще ти кажа — обещава дядо Петър и прикляка до дръвника да одяла нова дръжка за мотиката, — иди ми донеси малко вода и като дойдеш...

Петьо тича до къщи, намира малката каничка, изплаква я, налива вода и все си мисли: как тъй стават тия работи, дядо никога не лъже, значи, има нещо.

Той знае, че не е лесно да се оженят двама души. Веднъж баба му и баба Мита копаеха в градините и си приказваха през оградата за едно момиче, дете искало да се жени, ама момчето не го искало — дълга разправия била... Петьо чу и името на учителката Надежда. Тя ходила да говори на момчето и пак не ставала работата. Значи, и учителката не може да ожени двама души, пък как една сврака ще може. Нали едно време всичко е било много трудно...

Тъй си мислеше Петьо, докато носеше вода на дядо си, и щом стигна до него, веднага го захвана:

— Дядо, кажи за свраката.

Дядо Петър дигна каната, отпи до половината, остави я на земята и пак се усмихна:

— Едно време, когато дядо Митьо бил ерген, взел един ден голямата метла да помете двора. И както метял, нещо тупнало пред него. Той се изправил, погледнал нагоре към небето — нищо нямало. Погледнал по земята и видял до крака си един лъскав пръстен. Взел пръстена и започнал да го мери на пръстите си. Той бил много малък и Митьо разбрал, че е на някое момиче. Ама не се надявал да е на царската дъщеря, защото си казвал: точно пред мене ли ще падне пръстенът на царската дъщеря. Мислел, че тоя пръстен е на някое

момиче от селото. Разправил тая история на съседите си и скоро се разбрало, че пръстенът е на Мита. Тя като миела паниците на двора, оставила си пръстена на един камък и една сврака го грабнала оттам, а после, като летяла, изтървала го в двора на Митьо. Ако не знаеш, и туй ще ти кажа: гаргите и свраките много обичат лъскавите предмети. Цели съкровища си правят от стъкълца и телчета.

Та като се разчуло из селото как една сврака пуснала пръстена на Мита в двора на Митьо, хората започнали да приказват, че туй е знак от небето двамата да се оженят. И те се оженили...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.